

Lekcja 2

13 lipca

## DZIEŃ Z DZIAŁALNOŚCI JEZUSA

### Część I: Przegląd

**Teksty przewodnie: Mk 1,16-45, Mk 5,19.**

**Zakres studium: Mk 1.**

**Wprowadzenie:** W *Ewangelii Marka* Jezus rozpoczyna swoją ziemską działalność we współpracy z Ojcem. Marek wyraźnie od początku swojej narracji wskazuje, że Jezus jest „Synem Bożym” i przedstawia Go jako „Świętego Bożego”. Jako Syn Boży Jezus głosi „ewangelię Bożą”. Wyposażony w niebiańskie uwierzytelnienie, Jezus rozpoczyna na Ziemi bardzo intensywną działalność, która jest opisywana już począwszy od pierwszego rozdziału *Ewangelii Marka*.

### Tematy lekcji

W lekcji tego tygodnia będziemy studiować pewne cechy działalności Jezusa przedstawione w Mk 1, mianowicie:

1. Działanie Jezusa we współpracy z Ojcem.
2. Misję Jezusa prowadzoną w Galilei z Kafarnaum jako jej ośrodkiem.
3. Praktykę modlitwy stosowaną przez Jezusa.
4. Autorytet Jezusa.
5. Starcia Jezusa z demonami.

### Część II: Komentarz

#### Działalność Jezusa we współpracy z Ojcem

Życie i działalność Jezusa Chrystusa stanowią spójną demonstrację ewangelii. Jezus jest żywym wcieleniem dobrej nowiny dla ludzkości. Jezus miał wyraźne zrozumienie swojej misji na Ziemi - Jego zadaniem było dotrzeć z ewangelią Bożą do ludzi na całym świecie.

„Pójdźmy gdzie indziej, do pobliskich osiedli, abym i tam kazał, bo po to przyszedłem” (Mk 1,38). Tak więc Marek przedstawia Jezusa jako prowadzącego aktywną codzienną działalność.

Ciekawe, że Marek raz po raz opisuje nie tylko czyny Jezusa, ale także aktywną rolę Boga Ojca w działalności Jego Syna. Ojciec i Syn działają w ścisłej współpracy (J 5,19). Tak jest np. w Mk 5,19: „Ale [Jezus] mu rzekł: Idź do domu swego, do swoich, i oznajmij im, jak wielkie rzeczy Pan ci uczynił i jak się nad tobą zmiłował”. „Marek ukazuje Boga jako działającego aż w siedemdziesięciu pięciu odsłonach. Bezpośrednie działanie Boga jest wskazane w powiązaniu z trzydziestoma pięcioma czasownikami” (Paul L. Danove, *The Rhetoric of Characterization of God, Jesus, and Jesus' Disciples in the Gospel of Mark*, Nowy Jork—Londyn 2005, s. 30). Marek używa słów „Bóg” lub „Pan” (*Kyrios*) w odniesieniu do Boga Ojca oraz cytuje fragmenty biblijne, kiedy nawiązuje do Boga Ojca jako sprawcy opisywanego działania. Przykłady takiej konstrukcji słownej występują między innymi w: Mk 5,19; 9,37; 10,6.9; 11,25; 13,19-20.

#### Z Kafarnaum po całej Galilei

Według Mk 2,1 (zob. także Mt 4,13) Jezus zatrzymał się w Kafarnaum. Tam ustanowił swoją bazę podczas zasadniczej części swojej publicznej działalności. W Mt 9,1 Kafarnaum jest nazwane „Jego miastem”. (Zob. także R.H. Mounce, „Capernaum”, *The International Standard Bible Encyclopedia*, Grand Rapids 1979-1988, s. 609).

Jezus rozpoczął swoje dni wczesnym rankiem, jak czytamy w Mk 1,35: „A wczesnym rankiem, przed świtem, wstał”. Marek przedstawia Jezusa jako udającego się z miejsca na miejsce po całej Galilei (Mk 1,14.39). Z całą pewnością teren wokół Kafarnaum aż do Jeziora Galilejskiego (Mk 1,16) wraz z okolicznymi miastami (Mk 1,38) był często odwiedzany przez Jezusa, ale Jezus działał w całej Galilei (Mk 1,39), w tym także w bardziej oddalonych i mniej zaludnionych okolicach z dala od miasta (Mk 1,45).

Przebywając w Kafarnaum Jezus bywał w tamtejszej synagodze (Mk 1,21), a także wielu innych synagogach w tym regionie (Mk 1,39), gdzie nauczał i wygłaszał kazania. Podobnie przebywając w Jerozolimie Jezus udawał się do świątyni i tam nauczał (Mk 14,49). Głosił ewangelię Bożą (Mk 1,14). Ponadto uzdrawiał cierpiących na ciele i umyśle: „I całe miasto zgromadziło się u drzwi. I uzdrowił wielu, których trapiły przeróżne choroby, i wypędził wiele demonów” (Mk 1,33-34).

#### Jezus, Mąż Modlitwy

Jezus jest przedstawiony w *Ewangelii Marka* jako dokonujący kolejnych czynów - jeden po drugim. Marek ukazuje działalność Jezusa jako serię wydarzeń następujących *natychmiast* po sobie. Grecki przymiotnik *euthus*, tłumaczony jako „natychmiast”, „od razu”, „nagle” - występuje w 51 wersetach we wszystkich czterech

ewangeliami, z czego aż 41 razy w Ewangelii Marka (między innymi w Mk 1,21.28; 6,45.50; 14,43; zob. Danker, i in., *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, s. 406). Jest oczywiste, że narracja Marka jest ewangelią w ruchu. Jednak choć Marek wyraźnie akcentuje aktywność Jezusa pełniącego służbę, to jednak podkreśla także fakt, iż tej działalności towarzyszyła intensywna praktyka modlitwy. Modlitwa była jednym z najważniejszych elementów ludzkiego doświadczenia Jezusa i istotnym priorytetem w Jego działalności (Mk 1,35). Choć życie Jezusa było wypełnione czynami, łączność z Ojcem nigdy nie była traktowana przez Niego opcjonalnie w żadnych okolicznościach. Na początku swojej ewangelii Marek podkreśla praktykę modlitwy Jezusa. Wskazuje także wyraźnie powiązanie praktyki modlitwy Jezusa z koniecznością konfrontowania się przez Niego ze złymi duchami w ramach Jego działalności (Mk 9,29). Ponadto Marek ukazuje rolę modlitwy w wydarzeniach ostatnich dni działalności Jezusa (Mk 14,32-38).

#### Autorytet Jezusa

Pierwsze nawiązanie do autorytetu Jezusa występuje w Mk 1,22: „I zdumiewali się nad nauką jego, gdyż nauczał ich jako moc mający, a nie jak uczeni w Piśmie”.

W swoim komentarzu do Ewangelii Marka M. Eugene Boring zauważa: „Dla judaistów i pierwszych chrześcijan Bóg był ostatecznym autorytetem. Chodziło tylko o to, jak autorytet ten się przejawia. W judaizmie autorytet Boga wyraża się w *Torze*, która musi być interpretowana w debatach i głosowaniu wykwalifikowanych uczonych. Według Marka autorytet Boga wyraża się słowami Jezusa, który po prostu je wypowiada” (Boring, *Mark: A Commentary*, Louisville 2006, s. 63). To spostrzeżenie wyjaśnia zaniepokojenie żydowskich przywódców, którzy przesłuchiwali Jezusa: „Przystąpili do niego arcykapłani i uczeni w Piśmie, i starsi. I mówili do niego: Jaką mocą to czynisz?” (Mk 11,27-28).

Ponadto musimy pamiętać, że uczeni w *Piśmie* byli mistrzami litery prawa, ale rzadko doznawali wewnętrznej przemiany pod wpływem treści prawa. Tak więc nie byli w stanie żyć zgodnie z prawem, wcielać je w życie i demonstrować je w praktyce ewangelii (Mk 1,22). Powinniśmy zwrócić uwagę na rozmowę Jezusa z żydowskimi przywódcami w J 5. Jezus powiedział im: „Badacie Pisma, bo sądzicie, że macie w nich żywot wieczny; a one składają świadectwo o mnie. (...) Ale poznałem was, że nie macie w sobie miłości Bożej” (J 5,39.42). Jezus, Największy Nauczyciel i Wzór, kierował ich uwagę od powierzchownego dostosowania się literze prawa ku autentycznemu życiu zgodnemu z biblijną prawdą.

Mk 1,27 pomaga nam lepiej zrozumieć kwestię autorytetu Jezusa. W wersecie tym czytamy: „I zdumiewali się wszyscy, tak iż pytali się nawzajem: Co to jest? Nowa nauka głoszona z mocą! Nawet duchom nieczystym rozkazuje i są mu posłuszne”. Marek wyraźnie sugeruje, że słuchacze kojarzyli nauczanie Jezusa z autorytetem, który przejawia się widzialnie w czynach. Marek łączy autorytet Jezusa z dokonywanymi przez Niego cudami. Innymi słowy, autorytet Jezusa to *eksousia*, a więc zarówno „wiedza jak i moc” (Danker, i in., *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, s. 353). Według Marka cuda dokonywane przez Jezusa stanowiły nieodłączną część głoszenia przez Niego dobrej nowiny.

#### Jezus a demony

W *Ewangelii Marka* ukazane są wyraźnie konfrontacje Jezusa z demonami. Marek podkreśla fakt, iż siły demoniczne kwestionowały misję Jezusa (Mk 1,34.39; 3,15.22; 6,13; 7,26.29-30; 9,38; 16,9.17). Siły te są przedstawione jako złe czyli nieczyste duchy (Mk 1,23.26; 3,11.30; 5,2.8.13; 6,7; 7,25; 9,25). Marek przedstawia ludzi dręczonych przez demony jako opętanych (Mk 1,32; 5,15; 5,18). W żadnej z pozostałych ewangelii autorzy nie nawiązują do tak wielu konfrontacji Jezusa z siłami zła. Należy zwrócić uwagę na trzy aspekty tych konfrontacji:

1. Zło pojawiało się na drodze Jezusa od początku Jego działalności (Mk 1,23). Pierwszym cudem Jezusa opisanym przez Marka było uwolnienie mężczyzny w synagodze w Kafarnaum od demonicznej opresji (Mk 1,25).

2. Demony dostrzegały to, czego nie dostrzegali nauczyciele Izraela w kwestii tożsamości i misji Jezusa. Demony wyznawały, że Jezus jest „Świątym Bożym” (Mk 1,24), „Synem Bożym” (Mk 3,11) i „Synem Boga Najwyższego” (Mk 5,7).

3. Jezus zawsze wychodził zwycięsko ze starcia z demonami. Marek zanotował, iż demony zapytywały: „Przyszedłeś nas zgubić?” (Mk 1,24). Innymi razy demony „padały mu do nóg” (Mk 3,11). Jezus wyrzucał demony z ludzi niezależnie od tego, jak wiele nieczystych duchów dręczyło opętanego nieszczęśnika (Mk 5,9; 16,9).

Rozważ poniższe ciekawe spostrzeżenie w kwestii wyzwolenia opętanego w synagodze w Kafarnaum: „Jezus ma moc, gdyż jest Synem Bożym, Pomazańcem Bożym prowadzonym przez Ducha Świętego. Słowo Jezusa wykonuje władzę Boga, podczas gdy nieczysty duch sprzeciwia się tej władzy i rzuca wyzwanie Jezusowi, bezczeszcząc miejsce nabożeństwa w synagodze. (...) Demony mogą protestować, ale nie są w stanie sprzeciwić się władzy Boga wyrażającej się w wyzwoleniczej mocy słowa Jezusa” (Ricardo Aguilar, „La liberación de un poseído en una sinagoga (Mc 1,21b-28)”, w: *Reflexiones Bíblicas Para un Mundo en Crisis*, red. Javier Quezada, Meksyk 2010, s. 190-193).

Jezus jako Ten, który przyszedł, by ustanowić królestwo Boże (Mk 1,15), jest ponad wszelkimi demonicznymi duchami. Królestwo Jezusa jest „królestwem wiecznym” (Dn 7,14). Jego panowanie obejmuje

zwierzchność nad ziemskimi siłami i duchowymi siłami zła. W *Ewangelii Marka* szatan jest ukazany jako pokonany wróg.


### Część III: Zastosowanie

Ellen G. White szeroko opisała aktywną działalność Jezusa Chrystusa. Napisała między innymi: „Życie Zbawiciela na ziemi nie było życiem wygod i dogadzania sobie. Niestrudzenie podejmował wytrwale i gorliwe wysiłki mające na celu zbawienie upadłego rodzaju ludzkiego. Od żłobu w Betlejem do krzyża na Golgocie szedł ścieżką samowyrzeczenia i nie starał się uwolnić od żmudnych zadań, ciężkich podróży, wyczerpującej pracy i troski o innych” (Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. 3, Warszawa 2011, s. 76). Następnie dodała: „Zatem ci, którzy są uczestnikami łaski Chrystusa, będą chętni ponieść każdą ofiarę, aby ci, za których On umarł, również mogli otrzymać ten niebiański dar. Jak długo będą na tym świecie, tak długo będą czynili wszystko, aby uczynić go lepszym” (tamże, s. 76-77).

Najprawdopodobniej większość uczestników lekcji to wierzący aktywnie uczestniczący w służbie Kościoła. Poproś ich, by przemyśleli i omówili następujące pytania:

1. Całe życie Jezusa od kołyski po krzyż było naznaczone wyrzeczeniami. Czy ktokolwiek z nas poświęcił się służbie, która wymagałaby zbyt wielkiej ofiarności? Omów tę kwestię.

2. W jaki sposób żyjemy ewangelią na co dzień?

	<p style="text-align: center;"><b>MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI</b></p> <ul style="list-style-type: none"><li>• <b>Przewodniki</b>- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.</li><li>• <b>Pytania</b>- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.</li></ul> <p style="text-align: center;"><a href="http://www.adwent.pl">www.adwent.pl</a> dział: Studium biblijne</p>	<p style="text-align: center;"><b>KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI</b></p> <ul style="list-style-type: none"><li>• Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.</li><li>• Propozycje dodatkowych zajęć.</li><li>• Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.</li><li>• Wspólnota, modlitwa</li></ul> <p style="text-align: center;"><b>każdy czwartek, godz.20.00</b> <b>Zoom: 856 5129 9515</b> <b>Kod dostępu: Biblia</b></p>
---	---	---